

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **J. M.,**
bytem X

žalovaný: **Generální ředitelství cel**
sídlem Lazarská 15/7, 117 22 Praha 1

v řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který spatřuje v tom, že žalovaný neumožňuje žalobci dodržování zákona o povinných datových schránkách OSVČ a její správné používání. Žalobce v podané žalobě poukázal na to, že jiným orgánem státní správy, Digitální a informační agenturou (dále jen „DIA“), mu byla zřízena datová schránka (dále jen „DS“), podnikající fyzické osoby. Tato schránka mu byla zřízena i přesto, že byl již dříve uživatelem DS občana. Dále uvedl, že: *„tato nová DS je prý naprosto nezbytná pro komunikaci se státní správou ve věcech týkající se jeho podnikání, protože k tomuto účelu prý nelze používat DS občana. DIA si je jistě vědoma zásady přiměřenosti, která obecně platí v právu. Z toho logicky vyplývá, že zřízením DS podnikající fyzické osoby se nenaplní pouze smysl zákona (elektronická komunikace se státem, úspora nákladů, prokazatelné doručení), který zavádí povinnou elektronickou komunikaci se státem a orgány státní správy ve věcech podnikání (ovšem zákon nestanoví povinnost státu třídit občanům poštu a povinnost občanů toto třídění pošty státem strpět), která je ověřená např. občanským průkazem (chybí ovšem taxativní příloha zákona, která by určovala případy, kterých se to týká), ale zřízením DS podnikající osoby vzniká nový subjekt práva, který není ani státem ani právnickou osobou ani občanem, jinak by byla porušena zásada přiměřenosti. Zatím sice není úplně jasné, jestli se jedná o rozdílnou výši pokut za porušení silničního zákona, jiné postavení v rámci exekuce nebo odpovědnosti za škodu, ale jinak by stát již existující DS označil příznakem OSVČ a nezřizoval*

novou jinou DS. Žalovaná, jakožto orgán státní správy, má a může vědět co dělá jiný orgán státní správy, lidově pravá ruka má vědět co dělá levá. Tedy žalovaná měla za povinnost reagovat na vznik nového subjektu práva a upravit tak svoje počínání. Hlavně měla upravit formulář Přiznání k dani z příjmů fyzických osob a měla ho rozdělit na dva různé formuláře, které lze odeslat ze dvou různých DS. Zvláště měla vytvořit formulář Přiznání k dani z příjmů občana a Přiznání k dani z příjmů OSVČ, abych mohl správně používat datové schránky. Žaluji tedy žalovanou, že mi neumožnila naplnit zákon, podle kterého mi DIA naprosto nutně zřídila druhou (nechtěnou) DS, prý kvůli tomu, že musím ve věcech podnikání (já občan, který náhodou podnikám si nedokážu třídit poštu a z obsahu sdělení pochopit, zda stát se mnou komunikuje jako s občanem nebo jako s OSVČ a osvědčená státní správa mě takto zachraňuje) při komunikaci se státní správou, které je žalovaná součástí, používat výhradně DS podnikající fyzické osoby. Tím, že žalovaná neumožňuje žalobci dodržování zákona o povinných DS OSVČ a jejího správného používání se dopustila nezákonného zásahu. Zákon, který neumožňuje dodržování jiného zákona je nezákonný. Možná je hloupý ten zákon o DS, ale to není předmětem této žaloby. Na základě výše uvedeného navrhuji, aby nadepsaný soud rozhodl, že:

1. Žalovaná je povinna žalobci umožnit plnit jeho jiným zákonem stanovené povinnosti.
 2. Žalovaná je povinna připravit takové dva různé formuláře pro přiznání příjmů podle dvou různých § zákona 586/1992 tak, aby je žalobce mohl zaslat ze dvou různých, k tomu mu státní správou dvou různých zřízených DS.“
3. Soud při posuzování splnění podmínek řízení dospěl k závěru, že žalobci nesvědčí aktivní procesní legitimace k podání správní žaloby.
 4. Dle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
 5. Podle § 82 s. ř. s. platí, že každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
 6. Podmínkou aktivní procesní legitimace k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem je myslitelné tvrzení, že určitá osoba byla zásahem, pokynem či donucením přímo zkrácena na svých právech. Nedostatek aktivní procesní legitimace vede k odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
 7. Z podané žaloby je patrné, že se žalobce žalobou dle ust. § 82 a násl. s. ř. s. domáhal ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu. Soudní řád správní váže možnost úspěšného uplatnění této žaloby na splnění několika podmínek. Shodně jako v jiných typech řízení soud nejprve zkoumá dodržení tzv. podmínek řízení, jejichž splnění je předpokladem pro možnost meritorního rozhodování soudu. Součástí množiny podmínek řízení jsou i podmínky na straně účastníků řízení, z nichž je s ohledem na předmětnou věc třeba nejprve poukázat na tzv. aktivní žalobní legitimaci, tj. na možnost subjektu práva být žalobcem v tomto typu řízení.
 8. Odpověď na otázku, komu aktivní legitimace v daném případě svědčí, dává sám soudní řád správní v ust. § 82, když stanoví, že „každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu“. Určující skutečností pro vyslovení závěru

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

o existenci aktivní legitimace na straně žalobce je tedy fakt tvrzení přímého zkrácení na právech zásahem správního orgánu, nikoliv skutečnost, zda k přímému zásahu do práv žalobce skutečně došlo. Jinými slovy, procesní legitimace se nezakládá zkrácením na právech, nýbrž tvrzením o tom, že k jejich zkrácení došlo.

9. Žalobce však v podané žalobě vůbec netvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech zásahem žalovaného správního orgánu, neboť vůbec netvrdí, o jaká konkrétní práva by se v jeho případě mělo jednat. Nelze proto dospět k jinému závěru než, že žalobce dotčení na svých na právech rozumně vůbec netvrdí, a proto nesplnil svou povinnost tvrdit zkrácení na svých veřejných subjektivních právech.
10. Soud uzavírá, že žalobci nesvědčí aktivní procesní legitimace dle § 82 s. ř. s., a proto žalobu výrokem I. odmítl postupem dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
11. Výrokem II. rozhodl soud o nákladech řízení postupem dle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žaloba byla odmítnuta.
12. Soud pro úplnost uvádí, že nevyzýval žalobce k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby; přičemž vycházel z ust. § 6a odst. 4 a § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle nichž se poplatek za návrh na zahájení řízení nevybírám, jestliže jej soud před prvním jednáním odmítne, a pokud žalobce poplatek zaplatí, soud jej v těchto případech vrátí z účtu soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. listopadu 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.